

forslag eller senere hen? Er det sådan blevet en ny kongstanke, altså ikke nogen nye normer i forhold til energifrådsende maskiner i industri-sektoren? Det er det ene.

Det andet er: Når nu der er kræfter i hvert fald i Socialdemokratiet, der er meget vilde efter at udlicitere, hvad så med de udliciterede virksomheder? Skal de inddrages under den her lov, eller skal de ikke inddrages under den her lov? Og når jeg spørger, så er det jo, fordi bl.a. finansministeren har lagt op til, at nu skal der endnu en gang tryk på udliciteringen.

Ja, nok i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Det her er jo en rammelov, og hvor meget industrien vil blive pålagt og vil blive inddraget, vil meget afhænge af, hvad der bliver udmeldt i redegørelsen til september. Sådan har jeg i hvert fald forstået det. Og hvad udlicitering angår, så gælder det jo netop det her, som jeg sagde, alle de offentlige institutioner, også dem, som det offentlige har snor i, og det er dem, hvor vi på en eller anden måde betaler en ganske betydelig del af investeringerne eller af driften. Sådan står det formuleret i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, det er meget vigtigt, hvad den socialdemokratiske ordfører siger. Jeg tager det som en bekræftelse på, at hver eneste gang der foretages en udlicitering, så siger man til det udliciterede foretagende: Nu kommer I ind under de her særlige initiativer. Meget interessant. Det vil jeg meget gerne medvirke til at holde fast i. Jeg tror, der bliver et specielt stykke arbejde at gøre her. Og jeg vil så også oversende et brev til finansministeren, når han går i gang med sine udliciteringer, så han husker den her lov. Meget interessant.

Men med hensyn til det andet forhold forstod jeg ikke den socialdemokratiske ordførers svar. Er det ikke korrekt opfattet, at denne lov næsten udelukkende går på, at der skal tages særlige initiativer i forhold til den offentlige sektor? Eller skal jeg forstå den socialdemokratiske ordførers bemærkning således, at der skal foregå nogle initiativer i den private sektor, der er parallelle med det, der skal ske i forhold til den offentlige sektor?

Hvis det sidste er tilfældet, så vil jeg da gerne korrigeres for det, for det synes jeg er en meget

vigtig betragtning, men så har man bare glemt at udmale det, der skal ske inden for den private sektor.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Hr. Søren Kolstrup kan have ret i, at det er inden for den offentlige sektor, at der virkelig laves regler, men der er jo ikke noget i vejen for, at de lokale energispareudvalg finder ud af, at de vil gøre noget i forhold til den private sektor, eller at energiministeren kan tage initiativer på området. Men det er rigtigt, at med hensyn til virkelig at lave regler og initiativer nu, så er det den offentlige sektor, der holder for.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for afklaringen, men så synes jeg da, det er interessant at høre, at man kan forvente, at der muligvis sker noget, hvad angår den private sektor, i forhold til industrien, og det vil jeg da også gerne høre ministeren om, når vi kommer dertil.

Helga Moos (V):

Energispareloven er en rammelov. I sig selv er det fornuftigt at lægge en linje, så der ikke skal bruges mere energi end nødvendigt til et givet formål. Hvorfor i alverden skulle vi betale for unødvendig energianvendelse, hvis vi kan slippe? Set i det lys er det ren gammeldags sund fornuft at tænke i energisparebaner. Man behøver ikke at tænke i CO₂-baner for at forsvare en energisparelov. At spare ligger helt naturligt for en nation, der mere eller mindre har rødder i husmandskulturen. Kan energibesparelsen så samtidig danne grundlag for indfrielse af de forpligtelser, vi har, når det gælder CO₂-reduktion, så kan vi bare notere, at vi slår to fluer med et smæk: Vi sparer og opfylder målene.

I lovforslaget er der lagt vægt på prioritering, og det synes jeg er positivt, sådan at vi får mest CO₂-reduktion for indsatsen, altså får vi mest for pengene. Og jeg kan roligt love, at det er et af de områder, som vi har i sinde at følge tæt. Hvis vi skal spare på energien og dermed reducere CO₂-udledningen, så skal det ske på en sådan måde, at vi får mest besparelse pr. investeret krone, og CO₂-skyggeprisen er et udmærket redskab til at vurdere effektivitet i indsatsen.

Jeg er meget bevidst om, at man på det her område kan smide rigtig mange gode penge efter dårlige, hvis man ikke passer på. Der er så